

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ ::
SANTA AGNA 19, PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4329 :: BARCELONA, DIVENDRES, 23 DE FEBRER DE 1917 :: UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA ::
CARRER EST, 16 TELEFON 2298 ::

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

El dissabte dia 24 de febrer
ACABA la venda de
GENRES BLANCs
a preus extraordinàriament reduïts

OCASIONS sens precedents en
Roba blanca per a senyora i nens, Teles, Madapolans, Llençols, Tovallols, Roba de taula, Estors, Camises, Colls, Punys, Cotilles, Bates, Bruses, Davantals, Sombreros de nena, Colxes Puntats, Tires brodades

FINs A FI DE MES

Importantíssim s rebalxes

sobre les premses confeccionades en existència

75 per cent en vestits per a senyora i nena
60 per cent en bruses, faldilles, refaljos, bates, abrics, berrets per a senyora i nena i formes per a barret.
30 per cent en manguts, colls pell, davantals i berrets per a nen.

OPINIONS

CONTINENTALISME I MEDITERRANISME

II

Vejam ara l'aspecte polític i social de la qüestió plantejada.

Què és lo que tant decanta el mediterranisme ha posat en el procés de la constitució de la nacionalitat catalana?

Per atressada que fos la cultura de la població del territori català en els temps més primitius, els historiadors, així grecs com romans, no ens en diuen res que ens faci caure la cara de vergonya, com esdevé més tard amb les civilitzacions posteriors vingudes del Mediterrani i que perduren fins a nostros dies.

Ni fenicis ni grecs lograren establir altra cosa que colònies i factories sobre les costes de lo que més tard havia d'esser Catalunya i les terres germanes, com foren Ampúries, Roses, Salou o Callipoli, Elx, Denia, Ibiça, Agde, Port-Vendres, Narbona i boques del Rhodà.

Jamal lograren penetrar endins i constituir nacionalitat.

De la mateixa manera, els cartaginesos no foren altra cosa que abordar les nostres platges o travessar en sò de guerra per sobre dels nostres territoris. La naturalesa del poble indígena, continental, repugnava el contacte i la mescla amb aquells pobles mediterranis. No hi feia altra cosa que comerciar o guerrear.

Se necessitá el poder militar de Roma perquè un poble mediterrani vingués a invadir i a sentir aquí el seu domini. Si la dominació romana era una civilització o una tirania, prou clar ho diuen els quatre segles de guerra oncesa que's naturals de les nostres terres foren a ses legions. Viriat a Portugal, Indibil i Mandón a Catalunya, amb els valents bagaudes més tard i Vercingetorix i altres hores a Provència, ens responen amb sos actes de l'esperit de independència de la terra. Fins quan després de sis segles d'opressió el no ler romà queda enrunat per l'empenta dels pobles continentals apellats bàrbars, sabem per En Pau Orosí, Sant Pacià i altres historiadors coetanis que's naturals del país prenen les armes i s'ajuntaven a les hosts continentals per combatre la tirania mediterrània.

De la tirania i crudeltat romanes en nostra terra, no'n tenen una idea els que encara avui es glorien d'haver sigut esclaus dels Cèsars i els llocs-fins, d'haver gregat sota'l fuet dels cabirros dels pretors i dels sayons dels patricis. L'història ens parla dels terribles castells imposats als vençuts en els camps de batalla i els compradors en les ciutats. Les armes dels miltars ens descriuen els afrosos torments aplicats amb tota la sang freda als que professaven i propagaven les humanitaris doctrines del naixent Cristianisme. L'oll ballant, els tallants, la foguera, els garfis, els claus, el cap i altres terribles enginyos de mar i de terra, estigué a l'ordre del dia.

durant segles i segles. L'Inquisició catòlica no fou altra cosa que una renovació d'aquelles injustícies i crudeltats de la Roma dels Cèsars, posa les en mans de la Roma papal, representada pel clero ensenyorit de les nostres terres, i que durà des de la guerra dels albiges fins a principis del segle XIX, així és, altres sis segles de dominació romana o mediterrània, baix una forma esperitual religiosa.

De l'estat d'opressió i misèria del poble en aquella època no cal ni parlar-ne. Es una vergonya a l'història.

Quan, doncs, començà la constitució de la nacionalitat catalana?

Obrim l'història. Quan les vigoroses i llures races continentals regeren que l'imperialisme mediterrani representat per Roma dominava des de l'Àfrica, invadint la Galia, la Bèlgica i les fronteres de Germania, anava penetrant l'Austria i s'apoderava del territori grec i de l'egipci i de l'Assíria i s'estenia per la costa africana, aleshores aquells homes continentals caiguéren en una sèrie d'allans sobre l'imperi dels bessars i ajudats pels naturals de les terres esclavitzades el vengueren a anorrear.

Els goths funden les primeres monarquies independents sobre les ruïnes de l'imperi, i entre elles Ataulf la de Catalunya, establiment a capitalitat a Barcelona. Els Àrabs ajuden a aquesta obra de destrucció i renovació a la vegada, creant al sud d'Espanya una civilització florent. Venen després els francs i amb ells sorgeixen els primers comptats independents en els Pirineus i després el de Barcelona, encollit o nucli sobre del qual es capitarà més tard la poderosa corona aragonesa.

Apareix la gran i noble figura de Jaume I amb ell la força del continentalisme és tan poderosa i expansiva que no cabent ja en la terra invadeix la mar i domina les Balears. Els seus successors porten el seu domini a Cerdeya, a Nàpols, a Sicília, a Còrcega i fins a Atenes i a Constantinopla, dictant lleis al món civilitzat. Veus, doncs, aquí l'antitèsis del mediterranisme, la força de la Catalunya continental dominant les terres mediterrànies, i aquesta època, representa la plèthora de vida, de força i de civilització de la nacionalitat catalana.

Però els dies de la nostra grandesa estaven comptats en el perpetu evolució de les races.

Arribà fatalment per a nosaltres un dia en que al cor de l'Itàlia hi esclatà un portentós renaixement de les arts clàssiques, encenent altra volta la rompedra tradició de l'art hel·lènic; mil artistes escapen per Europa la maravillosa esplendor de les seves arts; els

papes esdevenen amos i senyors del món cristià convertint el Cristianisme en Catòlicisme, l'Itàlia domina no per l'esperit sinó per ses armes, en tant que la França es fa poderosa i absorvent per sa diplomàcia florentina i per sa incomparable literatura, i fins Castella es col·loca en un estat de poderiu extraordinari baix el cepte de sos reis absoluts, a l'enssemp que ses arts floreixen amb esplendor i enlluerna a tota la península amb la gloria de Cervantes, Calderón, Tíssot, Lope de Vega, Velázquez, Zurbarán, Quevedo, Alonso Cano, Ribera i cent d'altres.

Solament la nostra terra resta esmaperduda davant del gran esclat del renaixement. Son ànima indígena, ibèrica i continental, no podria capir-lo ni pogué assimilar-se'l. Davant del nou món enemic tingué que declarar-se vençuda. Itàlia i França la despullen de ses possessions mediterrànies; la poderosa França dels Felips i dels Lluisos s'engrandeix encara més a costa de sos comptats ultramarins. L'Espanya dels Reis Catòlics i dels Felips li prenen la seva sobirania i la seva independència i la converteixen primer en una regió amb son virrei i més tard en quatre províncies amb sos governador mandataris del poder central.

Davant del nou florentisme, els artistes catalans perden la noció de l'art de la terra, que tanta gloria havia donat a la nostra raça. S'acabaren les construccions gòtiques i romanes per a donar pas al neo-clàssicisme i al barroquisme més griller; s'estingiren els pintors de retalles maravellosos; enmudiren els trovadors i els poëtes, es perdé la noció de la prosa catalana, caiguéren en desús sos còdics, lleis i costums i el mediterranisme planà sobre la nostra terra com una mala boira que la enmanteia com un cadavre insepulcra.

L'esperit nacional de Catalunya havia mort envernat per les emanacions del Mediterrani.

JOSEP ALADERN

Els catalans a França

Havem tingut l'alegria de saludar a un altre permisionari que vé del front. Aquesta volta ha sigut un brau xicot fill de Murcia, terra llibrada per els catalans. Es En Josep Mondéjar, que no havia estat a Catalunya, i compren a perfecció i en sa conversa hi deixa anar molts mots de català que l'ha après als trinxeres.

Ens ha explicat la visita feta a la Legió estrangera per el general Nivelle, acompanyat per En Gomez-Carilles i altre periodista de terres d'Espanya. Diu que al fer avançar a catalans i espanyols, el Regiment de la Legió va avançar en pès, perquè foren pocs els homes que quedaven que no fossin de nostre país, en aquells Regiments casi lleugeris, fent somriure al generalissim que'ls va remercier per les moltes proves d'extrem valor donades en quantes batalles en que havien pres part i als qui França ha de restar agraïda. Ens explica la vida dolorosa d'hivern a primera ratlla de les trinxeres, l'estoïcisme amb que ho aguanten nostres homes, casi tots ells antimitaristes en temps de pau i que ara combaten al militarisme, fet carn en els alemanys.

Ens confirmà detalls coneguts de nostres legidors; que encara mai els alemanys han arribat a atacar a la baloneta a la Legió estrangera, a la que tenen un respecte terrorífic; al començament de la guerra alguna volta sortiren en grans masses, com pactes com a remats, i als pocs passos, el repat dubtava, s'acalaria com neu que'l torp escampa, i fugen altra volta a sos caus.

Ens explicava En Mondéjar com no han avançat una sola vegada que se apoderessin de més trinxeres de les indicades, que cada volta que han passat a primera ratlla, sempre en llocs imprehenals, han assaltat, tot hi quedant alguna vegada sense graduats, que corrien radera dels «boches» i fugien, fent-los pagar car els assassins de conclutants nostres en el mar i en Bèlgica, i que's deturaven no més quan l'artilleria francesa els feia foc de barratge, no creient-los jamai capaçs de passar més enllà de les trinxeres no destruïdes per l'artilleria. Com s'acostuma a fer, o com se deu ha er de fer.

A aquest excés d'energia se deu el considerable nombre de pèrdues tinguades, els centenars de germans nostres que jueu per sempre mes en aquelles terres, regades amb sa sang generosa, ens explica com el passat juliol, després d'haver-se apoderat els territoris de Dompierre, destruït prèviament per un horros foc d'artilleria durant alguns dies, ells demanaven a sos generals, que'ls donés el lloc d'honor per a passar en avant i apoderar-se de Belloy, on tenien els alemanys terribles fortificacions. No transcribim els actes personals d'hèroisme català per a no molestar la modestia dels nostres hèroes.

Sols transcrivim la copia de la citació última firmada per nostre compatriota el Mariscal Joffre.

Número 4371.

Ordre General: G. Q. G. 5 Juny 1916.

Per circular de 21 Abril 1916. El Ministre de la Guerra ha decidit la creació d'una insígnia especial constituïda per una «Fourragère», per a recordar en forma aseptiva i permanent les accions esclatants de caris Regiments i Unitats que formen cossos citats a l'Ordre de l'Exèrcit.

La designació d'aquestes unitats es reservada al General Comandant en Cap dels exèrcits francesos. En conseqüència, després s'han examinat citacions col·lectives a l'Ordre de l'Exèrcit acordades fins avui, el General en Cap decideix:

Primer: El pòrt de la «Fourragère» es atribuida als Regiments i Unitats formant Cos que han estat citats dos o més vegades a l'Ordre de l'Exèrcit, es a dir, a les Unitats següents:

152 d'Int., 224 inf., primer i 22 Bat. Caçadors a peu, 8 de Zouaves, 4 i 7 de Tirailleurs.

Regiment de Marche de la Legió Estrangera.

Companyia d'Ingenyrs; 102 145 1415 1512 103 (que van junts amb la Legió).

2. Ulteriorment, l'obtenció d'una segona citació a l'Ordre de l'Exèrcit, entrona d'ofici per les unitats formant cos l'atribució de la «Fourragère».

3. El General Comandant en Cap, se reserva per a l'avenir i en certs cassos molt excepcionals, conferir l'Ordre de la «Fourragère» a un cos de tropa sobre la sola citació de l'Ordre de l'Exèrcit.

Signé J. JOFFRE

Divisió du Maroc—8895-A.—Q. G. de 10 Juny 1916.

La Divisió del Marroc es la sola Divisió de l'Exèrcit Francès en que's quatre Regiments són actualment condecorats amb la «Fourragère».

Aquesta alta distinció es la recompensa de l'energia i de son èxit. Tots els que componen els Regiments que la constitueixen, tenen el dret de portar la «Fourragère» i tenen, aixís, el honor, en tota circumstància, de lluir-la, lo que constitueix la gloriosa tradició de la «Divisió model» que té per divisa sempre

SANS PEUR... ET SANS PITIÉ
Còdel. (General Comandant la Div. Marroquina)

A. de VILANOVA

Comentari de la guerra

Verdun

En aquests dies de Febrer ha tet un any que'ls alemanys començaren llurs atacs contra els forts de Verdun. L'emperador i el kromprinz en persona es presentaren davant les tropes que havien de pendre la plaça forta i les encoratjaren dient-los que de llur esforç dependia la victòria decisiva. Els atacs començaren el 21 i al cap de quatre dies, el 25, el fort de Douaumont era en poder dels alemanys. Però des de l'endemà, els francesos els deturen a la esquerra del fort de Vaux i a la riba ponentina del Meuse.

La formidable batalla no havia d'aturar-se aquí. Vint dies més tard, sota una pluja incessant de obusos de tots calibres, els alemanys poden a la fi dir-se posseïdors de la posició de Mort-Homme i d'un pujal anexe a la «cota» 304. Però la plaça restava lluny, inaccessible, impreueable. El bon temps primaveral feia suposar que afavoriria l'acció dels atacants: error. La batalla prosseguí mesos i mesos i en Juny i Juliol els alemanys recomençaren llurs frenètics atacs que'ls menen a Thiaumont, a Fleury i a 800 metres del fort de Sonville.

Mes el contrapoc que havia de nivellar la situació es produí amb la formidable ofensiva francesa del Somme. Obligats a respondre a l'avanç dels francesos, els teutons han d'amoronar l'esforç davant de Verdun. La situació, en aquells moments, resultava ésser la mateixa, pels efectes totals, que la dels començos de Febrer. Però no n'hi havia prou amb aquell restabliment d'equilibri, calia, malgrat dels avenços del Somme, recuperar davant de Verdun el terreny perdut.

I així es feu en dos magnífics combats, a la tardor. El 24 d'Octubre els francesos acceperaven el fort de Douaumont i el 15 de Desembre es feien amos del fort de Bezonvaux. Aquesta segona fase de la batalla de Verdun, fase ofensiva de les armes franceses, serveix per a posar de relleu els mèrits estratègics i tècnics del nou generalissim Nivell, el qual preparà aitals atacs victoriosos. «Vuit mesos de Verdun, escriu el generalissim, han afirmat la superioritat del soldat francès sobre el soldat alemany». I quan es llegeixen les narracions que d'aital immensa batalla s'han escrit un no pot de menys que sentir-se commòs davant de tant d'hèroisme i d'abnegació.

Per a cel·lèbrar aital hèroisme, bé

fa la premsa francesa de recordar a son país i al món enter l'aniversari dels començos de la batalla de Verdun, que resta, malgrat de la campanya romana en la que'ls alemanys s'han fet amos de tota una nació, el fet més important de la guerra durant l'any de 1916.

X.

LA POLÍTICA

PERQUE havíem publicat en la nostra secció telegràfica un despatx de Madrid purament informatiu i envia a altres diaris que igualment lo insertaren, La Lucha ens va dir que estava completament d'acord amb nosaltres i que creia amb el nostre republicanisme. Després, perquè varem puntualitzar la nostra opinió, refermant l'innocència conseqüència en els ideals que sempre hem sustentat, ens ha dit que encubrim a monàrquics vergonyants i ha volgut fer veure que nosaltres hem desertat de la nostra significació republicana.

Ens sembla sencillament lamentable que un diari republicà vulgui trovar claudicacions en l'actitut d'un diputat que's deu exclusivament als vols republicans i que per a presentar-se a la elecció amb la mes gran llealtat no té d'amagar ni tan sols les evalcions que pacti amb els diferents nuclis del republicanisme del seu districte. Es, per altra part, molt de dordre que un diari antitidistat censuri a un regidor republicà perquè no vota a favor de la construcció d'un Palau pel rei a Barcelona.

I sobretot, més que lamentable, és tristíssim veure com les plomes dels periodistes que deuen tenir solvència, serveixen a la baixa insidia d'anar negant els fets més evidents. Això de posar en dubte l'orientació i l'actuació fonament republicana del nostre diari, davant de les consciències honrades els hi pot fer més mal a ells que a nosaltres.

Ara si es tracta de passar pel damunt de tot a fi i efecte de fer veure que ells tenen sindicat l'ideal republicà, ja és una altra cosa. Com que això no es pot fer més que amb la mentida, la mentida en aquest cas, si no és una arma lleïta, és una arma adequada. Però francament nosaltres ens creïem que per això ja en teníem prou amb aquesta immunitat parlamentària amb la qual algú element de La Lucha pot fer el valent amb tanta comoditat. Pel demés si la sort dels ideals republicans dependeix de que estigui no més a les seves mans, nosaltres ja els hi donem. Com que'l nostre fi està en aquesta sort, no tenim necessitat d'esser envejosos ni ens ha de dordre cap prenda

La colonització interior

Una gazetilla, tota petita i modesta, enquibida de mala gana en quarta fulla d'un diari de la Cort, ens ha dut una irresistible sugestió, una feble confiança en que per damunt de tot i venent tots els obstacles, la vida regeneradora de l'Espanya va fluint ano que de faís s'omoria per sota l'altra vida miserable de la política parlamentària i de la realitat present.

La Junta Central de Colonització interior ha acordat començar els estudis per a la instal·lació de colònies agrícoles a Canaries i en illots de Fuerteventura i Gran Canaria i sollicitar al ministre de Foment l'autorització i el erdit necessari per a iniciar els estudis corresponents sobre colonització de la regió sur de la illa de Santa Cruz de Tenerife.

Es llustinós veure com els nostres confor-

res, que en tantes coses abraçadabraments s'entretenen, no dediquen un sol mot d'encoratjament per aquests treballs que tenen una importància tant decisiva en la reconstitució econòmica d'Espanya.

Perquè oreïm sincerament que és feconda la talaia de la colonització, donem relleu als bons propòsits de dita junta, bol desitjant que'l Govern trobi un moment i una ocasió propícia per a fer que fructifiqui aquesta peregrina idealitat.

No deixem que's perdin les belles iniciatives. Més que derimint querelles infecondes i separadors, fem obra de veritable patriotisme posant interès en l'obra d'intensificar la producció del territori nacional.

Lo de Cuba

La revolució de Cuba té una significació política. Les causes a que pot obeir i els movils que hagin intervingut en la seva oclosió han sigut objecte de comentaris relacionats amb la present situació internacional. Per contribuir a aclarir en lo possible tot lo que's refereix a aquest assumpte i la seva significació,

publiquem el telegrama següent que ha rebut el Cònsul d'aquella República a Barcelona. Diu aixís:

«El señor Secretario de Estado me transmite el siguiente despacho:
Me es grato poner en su conocimiento las siguientes declaraciones que ha hecho hoy el Ministro de los Estados Unidos en nombre de su Gobierno:

Primer. El Gobierno de los Estados Unidos apoya y sostiene al Gobierno constitucional de la República de Cuba.

Segundo. La actual insurrección armada contra el Gobierno constitucional de Cuba se considera por los Estados Unidos como un acto ilegal y anticonstitucional que no tolera.

Tercero. A los jefes de la revuelta se les hará responsables de los daños personales que sufran los extranjeros y asimismo de la destrucción de la propiedad extranjera.

Cuarto. El Gobierno de los Estados Unidos estudiará detenidamente la actitud que deba adoptar respecto de aquellas personas relacionadas con o que tomen participación en la actual perturbación de la paz en la República de Cuba.

En vista de la decidida actitud del Gobierno de la República y de las declaraciones que anteceden se espera que en breve quedará dominada la presente revuelta. —Desvornine, Secretario Estado.—García Kohly.

Junta general

El «Centre Nacionalista Republicà de Sant Gervasi» es reunirà en Junta General ordinària el dia 25 del present, a les 4 de la tarde, en el local social, carrer de Latorja, 222, per a l'aprovació de comptes de l'any 1916, renovació de Directiva i assumptes generals.

Els socialistes espanyols

Judicats a Alemanya

El gran rotatiu berlínès, Vöworts, veement portava dels socialistes majoritaris, insertava l'altre dia a primera pàgina un article de Heinrich Cunow apropiat de la neutralitat d'Espanya, en el transcurs del qual es fan les següents apreciacions de l'actitut observada per l'organisme sociatari dels nostros socialistes:

«Una actitut curiosa ha estat presa per la premsa socialista—que és, en veritat poc important—i més que per altre per l'organ central de Madrid, «El Socialista». Ella apola als aliats, i així és perfectament comprensible. Provenent de l'anarquisme, bakuninista, que ha deixat a Espanya més tendències liberal-individualistes que enlloc, certes tradicions d'un matís revolucionari anarquista s'han mantingut en la suia del socialisme espanyol, provocant en el decurs d'aquests anys darrers, després d'una resistència pasatgera, una conjunció cada vegada més estreta entre la més gran part del socialisme espanyol i el republicanisme burgès revolucionari, d'aital guisa que avui es pot concepat el partit socialista espanyol com un accessori del grup d'En Lerroux.

Si intencionss desvirtuar la ira concentrada, el despit i la mala fe, que bateguen sota de les transcrites paraules, podríem dir sencillament que al partit socialista espanyol li està passant tot, absolutament tot lo contrari de lo que el Vöworts dona a entendre, sense que ell mateix s'entengui. Perquè totes aquestes reminiscències bakuninistes no han existit jamai en aquest indret.

Precisament, els sindicalistes anarquitzants se n'han queixat bé prou massa d'aquest oblid en que'ls nostros marxistes tenen les vibrants tendències de Bakunin. Si ells existissin, si a Madrid s'haguessin fet alguna vegada senzilles indicacions de bakuninisme, potser la branca proletària que té el cor i els nervis motors a Madrid, s'hagués apartat potser amb l'altra que té la màscula a Catalunya.

I els alemanys ho saben tot així i saben també que'ls socialistes espanyols tenen a través aquest dogmatisme sociològic que la Alemanya adora místicament; que els socialistes espanyols, com gairebé tots els de rassa llatina, no són ortodoxos del tot amb aquest esperit motiulós, rutinari, apàticle que ha criat el socialisme de les voros del Rhin com una disciplina més d'estat, com una forma social més, supeditada a la unitat de mires i d'envejes de l'imperi del kaiser.

Les diferències són radicalíssimes i essencials. A França, a Itàlia, a Espanya, ha sigut possible una cosa que mai un alemany intencionalment la creuada contra el militarisme.

França té tota una gloriosa política anticolonial i tota una intensa i bella literatura antimilitarista. A Espanya el socialisme va impedir la extensa i estreta aplicació de la llei de jurisdiccions, i es va aixecar amb un ímpetu indomable contra l'aventura del Marroc.

En canvi els socialistes alemanys no foren jamai lo que era degut per a evitar la votació de despeses bèl·liques, per a destorbar a la diplomàcia el camí d'aquesta guerra de follia conquistadora i d'avassallament.

Durant molts anys, mentres a Europa la pau no va ésser generalment torbada, els socialistes espanyols i els altres se'n adonaven prou bé d'aquestes complacències mig apòstates dels llurs companys d'Alemanya, i un desamor s'anava congrint silenciosament, dissimuladament en totes les nostres ànimes, sense que mai, jamai, arribessin a trasbalsar.

se remotament les bones relacions entre cap dels membres de la gloriosa Internacional socialista.

No és d'Alemanya d'on poden eixir les re-

orminacions. Quan la liquidació de valors de guerra arribi no'n trauran els socialistes de

Germania la concòrdia gaire calma. Ells han

pet a la Internacional tant de mal com a la terra llur ha fet al món i a la civilització.

A l'entretant vinga convenent-se de que a Espanya els socialistes no han arribat a ésser aliadíssims pel camí de Bakunine ni per cap altre. El nostre cas és idèntic al d'Holanda, al de Suïssa, al de Suècia i Noruega i al de totes les repúbliques americanes on els socialistes han fet manifestacions que poden reputar-se molt lògicament aliadíssims.

Perquè la raó i el dret universals s'han fet també aliadíssims.

Moneralego

La Casa del Poble del districte V, ha organitzat un lloxi en honor dels diputats provincials senyors Mir i Miró, Ullé i Figueras per la llur actuació al Palau de Sant Jordi.

L'acte tindrà lloc demà passat, diumenge, a les quatre de la tarda, en el Mundial Palace, i segons les notícies que'n tenim promet veure's concorregudíssim.

Passada la guerra...

Còmes prepara Espanya per a quan arribin les inevitables commocions que forassen han de seguir a la guerra europea? Les esquerres, d'un modo especial, pensen ja si podran sostreure's al principi de renovació que presidirà els futurs destins del poble? No es trobaran abilitats, sense ideals i de esguerna a la realitat com ara semblen estar?

Aquestes preguntes deuen preocupar-nos força als elements democràtics de l'Estat Espanyol. L'hora de la pau ha d'ésser l'hora de la llibertat, i per aleshores hem de tenir disposat el terreny per tal de que les dretes, unides i fortes avui més que mai, no goshin a aixecar la testa. Els aixecaments no ens poden sorprendre desaverguts i malparats, i serà un veritable crim de lesa democràcia, i també de lesa patria, que les miserables, els egoïsmes i els personalismes siguin encara la nostra característica el dia que llueixi el sol esplendorós de la victòria de la Justícia, del Dret i de la Llibertat.

Un diari madrileny, al donar el primer toc d'atenció, diu que per a la tasca d'unió de les esquerres, firma, si convé, en blanc. No quedarà sol en son generós propòsit el volgut contrari?

Conferències polítiques a les Borges

La Joventut Republicana Autonomista de Borges Blanques ha organitzat, com a inauguració de ses tasques polítiques, una sèrie de conferències a càrrec de prestigiosos joves nacionalistes i republicans de tot Catalunya.

La primera, que tindrà lloc el vinent diumenge, la donarà don A. Sabater Mur, distingit professor del Liceu Escolar de Lleida i individu d'aquella Joventut.

Seguirán després noves conferències, essent els conferenciantes els senyors Pi i Suñer, Gili Ferrán, Lluís Alamán i altres. I segurament clourà el cicle, si les seves ocupacions li permeten, el digne diputat a Cortes don Marcell Domingo.

El monopoli de Pompes Fúnebres

Havent-se acabat el segon i últim plaç de l'informació pública oberta per la pòncia Consistorial encarregada de la revisió del servei efectuat per l'Unió d'Empresaris de Pompes Fúnebres, els regidors que componen aquella procediran a l'estudi de les diverses informacions aportades pel públic, i molt en breu elevarán al Consistori el dictamen que a conseqüència de les mateixes haurà de ser discutit per l'Ajuntament.

L'aprovisionament dels submarins

No sabem per què En Romanones s'hi ha enfadat tant amb els periodistes per haver donat tantament la nova de les boies germanòfiles, quan ell mateix diu «que la cosa no té importància, y se halla ya solucionada».

Tampoc podem capir en que podrà consistir aquesta solució, no havent-se empressonat a cap alemany ni alemanitzant a aquestes boies. Però les paraules del bon i despreciable comte van per un cantó i els fets anti-nacionalistes van per una banda totalment diferent i ben oposada.

I com la censura, encara que tingui molts bons dents, no ens ha demostrat mai per ara que hagi tingut raó una sola i única vegada, nosaltres explicarem lo que de l'afar de les boies en diu «El Liberal» de Madrid.

Que uns pescadors de la illa Planá han trobat en la platja del Carretón unes boies petites empressonades a uns trenta metres de la costa, marcades amb el signe U-19, que uns extrangers des de terra els feien senyals amenaçadores per a que se'n allunyessin; que la canonera «Marqués de la Victoria» al practicar un reconeixement, va recollir junt amb les boies unes 30 caixes contenint dinamita, gasolina i cotó de pólvora, arreplegant també un bot dels anomenats embuts, dels que es serveixen els submarins per a proveir-se de gasolina. Aquest bot duia també la inscripció U-19, quedant depositat en la comandantia de Marina.

Afoxeix «El Liberal», que l'individu d'atigut i que va declarar-se nort-americà és realment oficial d'un submarí tontó que s'apela «Wood» el qual, en combinació amb el consul alemany senyor Moier, i altres subdits del mateix imperi, feien senyals als submarins que navegaven per aigües de Cartagena.

Per a completar la impressió que un home en trou de la realitat d'aquella gesta germanòfica, hem de posar al relleu les pesquisses que es practiquen a Madrid, relacionades amb el cas de Cartagena. Se citen detencions de subdits alemanys en el moment que es disposaven a «fer-se fondissos, i de la constitució d'un jutge especial que entengui de aquesta qüestió.

Endebades que el comte de Romanones se esgargamelli i desmenteix i atreiafegant-se per a donar tons de sinceritat a les paraules seves... La realitat parla amb una força irresistible i els seus efectes se produïren fatalment si una molt enèrgica resolució correctiva, que restablís la sobirania absoluta del govern en contra dels extrangers espions i «als espanyols brets i criminosos.

La llengua catalana i la telegrafia

La censura telegràfica que s'exerceix a la península, ha produït una mesura prohibitiva de l'expedició de despatxos redactats en llengua estrangera, perquè en algunes de aquestes paraules es transmetien notícies sobre el moviment de naus en els ports d'Espanya.

Això com es natural entre nosaltres ha ocasionat un excés de zel que si bé no ens pot dur un conflicte internacional, podria girar una guerra civil a poc que els catalans ens hi enquimeressin.

Per què és el cas que en la prohibició de referència s'hi inclou la llengua catalana, que per la major part dels espanyols es tan estranya i estrangera com la xina per citar un exemple.

Una vegada encara a Madrid han fet un treball de separació i han aprofitat l'anomalia de la guerra per a inferir un nou i terrible insult a Catalunya i a la seva parla.

Per molt neutrals que siguim, hem de considerar aquest nou cas de catalanofòbia com un motiu de rompiement entre nosaltres i el centre de la nació espanyola.

No dubtem de cap manera que la Llga ho contindrà així i En Cambó no desaprofitarà la magnífica ocasió que se li presenta de donar a llum un altre altíssim document parlamentari.

Joventut F. N. Republicana de Barcelona

Aquesta batalladora Joventut, desitjosa de propagar lo més possible ses idees, està organitzant un cicle de conferències per valuosíssims oradors de nostre parit, quins temes s'annunciaran oportunament.

Les eleccions a Vich

El diàluc passat anà a la ciutat dels capellans i de les llangonices el senyor Cambó. Sembla que als regionalistes no s'els presenta massa bé la cosa en aquells indrets, i, esportegis i no vent-hi ja de cap ull, i venen enviar el llur Hindenburg a convèncer als bons vigatans.

Una volta a Vich, el senyor Cambó engagà un discurs de primer ordre dient quatre pestes dels carlins i altres tantes dels liberals. Després, en un moment de sensació, proclamà el nom del noi Abadal per a acompanyar en el frae als senyors Prat de la Riva i Fages, quedant-se l'auditori com si sentís ploure.

Finalment, abans d'agafar el tren per a retornar a Barcelona, visità al Bisbe, juntament amb la seva plana major, per a que'ls donés la benedicció que'ls ha de guardar de perdre mal. Lo mateix que quan es dona la medicina a un malalt, els regionalistes de Vich diuen alò de: Deu hi faci més que nosaltres. No puguem confiar en els vots del districte, pensen que potser en caurán del cel pel voler de la Providència.

D'una elecció parcial

Segons es desprén del tò en que està escrit un solt aparegut en «Las Circunstancias» de Reus, els republicans pensen presentar candidat enfront de l'ex-diputat senyor Nicolau en l'elecció parcial que tindrà lloc el vinent dia 4 en la circumscripció de Tarragona-Reus.

Les eleccions a Reus

Demà deu tenir lloc en el «Foment Republicana Nacionalista» de Reus una reunió general extraordinària per a tractar de les properes eleccions de diputats provincials.

Segons dola ahir un diari de Barcelona les candidatures més probables son les de don Antoni Borrell, republicà nacionalista; don Joan Llecha, liberal, i don Ramon Vidiella, catalanista; contra altra en la que figuren els senyors don Emili Brians, possibilista; don Però Gasull, autonomista, i don Francesc Borrell, conversador.

Compleiant un acer

Al districte de La Bisbal els nacionalistes republicans i els radicals han acordat, en Assemblea celebrada darrerament, lluitar coaligats en les vinentes eleccions provincials a fi d'obtenir una més sorollosa i segura victòria sobre l'aglutinament de les dretes regionalistes.

En la mateixa Assemblea foren proclamats candidats pels nacionalistes els senyors Iria i Folgado—qui van a la reelecció—homages de prestigi el sol nom dels quals és garantia de èxit. La llur proclamació completa l'act de l'anomenament del senyor Arola, el qual, com ja hem dit, d'entre d'uns passats, integrà la candidatura en representació dels radicals.

La conducta de les esquerres de La Bisbal és digna d'elogi i d'imitació.

L'Emporad continuà la seva brillant història liberal.

Els radicals i les eleccions

A la Casa del Poble, i sots la presidència del senyor Mir i Miró, es reüní ahir a la tarda, tal com estava anunciat, la Comissió política del partit radical encarregada d'organitzar la campanya electoral, assistint, a més, a la reunió, els delegats del partit a Badalona.

Sobre el primer districte provincial no's prengueren acords de cap mena, puix es volen consultar encara els delegats d'alguns pobles dels voltants de Barcelona.

Es rectificaren els nomenaments dels candidats senyors Torruella, Arola i Estadella, fets respectivament pels districtes de Figueras, La Bisbal i Balaguer.

S'acordà finalment presentar candidat—que sota potser el senyor Millán—pel districte de Sant Feliu, on la Llga creia en l'eficàcia de l'article 29.

Avul es reünirà altra vegada l'anunt es mentalia Comissió per a determinar la conducta a seguir als districtes de Sabadell, Terrassa, Manresa i Tarragona.

Anants i vinents

En l'express d'ahir marxaren a Madrid l'ex-governador don Leopold Matos, els diputats a Cortes senyor Rodés i Carles Maristany i l'ex-diputat don Porro Corominas.

ECCO

NO ha terminat encara el temps de les majas i dels «chaperos», la imatge, ríia ara de moda en el món del completisme respon a una realitat actual, Madrid és encara terra de gent que no comprén divertirse sense baralles sense navajes. La Pradera del Corredor i si seguirà essent la Pradera del Corredor amb el mateix prestigi de xulaporia trágica que un siglo enrera.

Diem que el propòsit de les noves que arriben de Madrid, Parlen de l'Entero de la Sardinia i contenen una batalla campal que tingué lloc a la popular Pradera abans nomenada, i de resultes de la qual, set o vuit sortiren forits.

Quina diferència entre el modo com entenem l'alegría els madrilenys i el modo com la entenem nosaltres els catalans! De la honrada tabola burgesa a la «juerga» trágica hi ha un món de diferencies. Hi ha terres que porten distre seu com una herència ancestral una hemofilia eterna. Sang de brau, de cavall o de home, la cosa és igual, però sang, força sang. Amb la manzanilla la sang forma un embalgma nacional...

NOSALTRES no hem cregut mai en la fatalitat inexorable i no hem per tant compartit en cap ocasió les creences supersticioses dels catalans. El català, per exemple, però hi ha un munt de gent que fan vacilar i adue creure en el poder ocultment terrible d'algunes coses. Epire aquestes no comtem la «bicha» però si les noveles curtes. No hi ha cosa tan perillosa com publicar-ne una.

Els exemples ho fe fiquen: en els mateixos moments en que apareixen en «La Novela Corta» una refutació de la «Alfama» morfa trágica en En Felipe Trigo. Ara no s'ha fet més que anunciar pels kioscos l'aparició d'una «Novela contemporània» contenint «La familia modelo», d'En Joaquim Dicenta, i En Joaquim Dicenta és mort.

Nosaltres davant d'aquestes coses no's atrevim a publicar una novela curta. I si de cas, abans ens faríem assegurar la vida i subvenció per «La Vanguardia».

ELS nostres pares ens parlen de les rivalitats entre la Sax i la Wander Uller, entre En Galarri i En Massini, En Lagartijo i En Frascuelo. Ara nosaltres, en aquest temps de la nova febre d'or, no més som testimonis d'una rivalitat i encara aquestes a una competició. Les dues rivalitats són la Goytia i la Raquel. Exactament el mateix és el gènere que contenen, ambdós confon a la visió dels trajes els seus èxits. Hi ha un coplet, «chef d'oeuvre», on canten ambdós artistes que és l'obra capital dels reporters llurs. Aquest coplet és «Mimosa». La Raquel l'interpreta d'un faís. La Goytia d'un altre. La Raquel d'un dia més políticament, la Goytia hi posa més fons.

El públic reu amb apassionament aquesta rivalitat i s'ha dividit en dos bàndols també: el del districte IV estan per la Raquel. Els del V per la Goytia.

A Sevilla trainers i sevillans lluiten pel Jossé i el Belmonte. Aquí els districtes tenen cadu el seu ídol. La Rambla comença a ésser una mica el «Puente de Triana».

Segon Congrés de Metges de Llengua Catalana

El dissabte, dia disset, tingué lloc a la Sala de Juntas de la Facultat de Medicina, una reunió presidida pel llic. doctor Riera i Vilator, en representació del Excm. senyor Degà don Marian Batllés i Bertrán de Lis, que no pogué assistir-hi per trovar-se malalt, i a l'objecte de constituir el «Comité Organizador» de la «Exposició Médica de produccions originàries de països de llengua catalana o d'autors nats o residents en els mateixos.

En la nova sala de la Facultat de Medicina, a la Sala de Juntas, tingué lloc el segon congrés de Metges de Llengua Catalana, a la Sala de Juntas de la Facultat de Medicina, una reunió presidida pel llic. doctor Riera i Vilator, en representació del Excm. senyor Degà don Marian Batllés i Bertrán de Lis, que no pogué assistir-hi per trovar-se malalt, i a l'objecte de constituir el «Comité Organizador» de la «Exposició Médica de produccions originàries de països de llengua catalana o d'autors nats o residents en els mateixos.

En la nova sala de la Facultat de Medicina, a la Sala de Juntas, tingué lloc el segon congrés de Metges de Llengua Catalana, a la Sala de Juntas de la Facultat de Medicina, una reunió presidida pel llic. doctor Riera i Vilator, en representació del Excm. senyor Degà don Marian Batllés i Bertrán de Lis, que no pogué assistir-hi per trovar-se malalt, i a l'objecte de constituir el «Comité Organizador» de la «Exposició Médica de produccions originàries de països de llengua catalana o d'autors nats o residents en els mateixos.

LOCUCIÓ

La «Junta de l'Associació», bentost constituida, va prendre l'acord de que's celebrés el «Segon Congrés de Metges de Llengua Catalana», fixant sa efectució per a la segona quinzena del prop-vinent juny.

Avencats ja els treballs realitzats, per a la que actua de «Junta organitzadora» de l'esmentat «Congrés», de tal manera que l'hi tenen assegurada l'obtenció d'un franc i indiscutible èxit atenent a quells temes actuals, ho afavorixen per manera decidida, tenint en compte que no l'hi manquen entusiasmes en esta convenguda d'obtenir els mitjans necessaris, la acordat que's celebrí una «Exposició Médica de produccions originàries dels països de llengua catalana o d'autors nats o residents en els mateixos», i que l'hi elegís en la Facultat de Medicina, on el «Congrés» s'efectuaria, i esta oberta per mentres realitzi, i si s'era convenient, en dies successius, que's determinaran oportunament.

El primer pas donat per la «Junta organitzadora» ha estat l'entrevistar-se amb l'Excm. senyor Rector d'aquesta Universitat, doctor don Valentí Carulla, per a donar-li a conèixer la decisió que ha pres, que ha acollit amb entusiasme, i ha promès el seu decidit i important concurs per a sa realització.

Després, i tenint en compte els nombrosos, conscients i pacientíssims treballs que han

d'efectuar-se, ha determinat la constitució de un «Comité organitzador», que l'hi presti el seu valós esforç. El nom dels benemerits individus que l'han honrada acceptant el format-ne part, procedents de tots els centres de cultura mèdica de la nostra ciutat, prometent treballar-hi amb fe i entusiasme, diuen prou clar com serà gloriosa la realització d'una tant magna obra que a tant alt nivell ha de posar la nostra terra i tant palesa mostra ha de donar de sa vida científica, així mateix exhibent, com admirada per propis i estrangers.

El cap del «Comité organitzador», hi ha posat la «Junta» i ha lograt la seva important acció, que, agraït, també, intencionalment, al doctor don Marian Batllés i Bertrán de Lis, l'Excm. senyor Degà de la Facultat de Medicina, d'aquella casa que la «Junta organitzadora» ha fet i farà tot quant pugui per a que resulti la casa pairal de la gran familia mèdica catalana.

Per les seccions de que resulta constituït el «Comité organitzador», poden deduir-se la extensió, l'importància i l'alcansa de l'«Exposició». Qui sentí entusiasmes per l'expedient, per l'avenc de la nostra Catalunya; qui, dintre dels camps que deu abarcar, vulga donar fe de vida; qui entengui degudament la valia dels seus interessos, i, en fi, qui aïtí el desenvolup de la més humanitaria de les ciències, deu ajudar a la realització de l'obra l'efectuació de qual se persegueix.

Junta Organitzadora del Segon Congrés de Metges de Llengua Catalana i adjunta Exposició.

President, doctor Joan Freixas.—Vis-president primer, doctor Joan Puig i Sals.—Vis-president segon, doctor Alvar Presta.—Tresorer, doctor Adolf Pujol i Brull.—Representant de les Comarques de Girona, doctor Josep Pascual.—De les de Tarragona, doctor Josep Mestre.—De les de Lleida, Dr. Humbert Torres.—Secretari general, doctor Bonaventura Clotet.

Comité Organitzador de la Exposició

President, Excm. Sr. doctor don Marian Batllés i Bertrán de Lis.—Vis-president primer, llic. doctor Antoni Riera Vilator.—Vis-president segon, doctor Pere Borrás.—Secretari primer, doctor Josep Bassedas.—Secretari segon, doctor Lluís Elías i Armenter.

Primera Secció. «Libres i periódicos».—Doctors H. Puig i Sals, Jaume Peiry i Rocamora, Josep M. Roca i Lluís Llagostrera.

Segona Secció. «Instrumental».—Doctors Adolf Pujol i Brull, Gabriel Estapé, Roig i Raventós i Lluís Elías Armenter.

Tercera Secció. «Röntgenografia».—Doctors Cesar Comas, Agustí Prá, Ramon Torres Carreras i Francesc Paró Rodés.

Quarta Secció. «Peces anatomo-patológicas».—Doctors Antoni Riera i Vilator, Enric Riera i Ribas, Feliu Provost, Antoni Raventós i Josep Bassedas.

Quinta Secció. «Protesi, Apòstis, Envenenaments».—Doctors Francisco Fábregas, Frederic Pell i Cufí, Hermí Castells i Emili Roca.

Sisena Secció. «Regimes Alimenticis».—Doctors Josep Blanch i Bonet, Pere Borrás, Francisco Gallart i Lluís Balcells.

Sèptima Secció. «Aigües Minero-medicinales».—Doctors Feliu Cardenal, Benet Oliver Rodés i Salvador Roca i Bolví.

Vuitena Secció. «Productos farmacéuticos».—Doctors Manuel Sureda, Josep Agell i Josep Vallés i Ribó.

Barcelona 17 febrer 1917.

El President, doctor Joan Freixas.—El Secretari, doctor Bonaventura Clotet.

NOTA.—Els informes de tot lo referent a la Exposició poden demanar-se al domicili del President de l'Associació General de Metges de Llengua Catalana (Ample, 3, principal) tots els dijous feners, de set a dos quarts de nou de la nit, en que estarà reunida la Junta Organitzadora. Després, en el mes de Juny, hi haurà una oficina en la mateixa Facultat de Medicina. Oportunament s'avisaràn els dies i les hores en que funcionarà.

DAMUNT LA TAULA

El preu de la carn de vedella

Am motiu de trobar-se lleugerament indisposat el senyor Durán i Vintosa, individu formant part de la Comissió consistorial encarregada de l'estudi del preu de la carn a Barcelona, a proposta del senyor Vila Marigés s'acordà deixar pendient de discussió per a la sessió vinent el dictamen prenent de damunt la taula formulat per la mentada Comissió.

Subvenció a un dispensari

El senyor JOVER impugna un dictamen en el qual es proposa concedir mil pessetes de subvenció al dispensari gratuït de la Unió Radical Gracienca, entenent que aquesta subvenció representa un privilegi puix hi han altres dispensaris que presten tan servei com aquest i no'teuen subvenció. Creu que en tot cas s'haurien de subvencionar a tots els dispensaris de igual categoria.

Els senyors GARDÓ I ANDREU defensaren el dictamen, el primer dient que no és just que es vulguin regatejar mil pessetes a una entitat pel sol fet d'ésser radical i el segon fa remarcar que aquest dictamen és conseqüència d'un compromís que l'Ajuntament anterior va adquirir.

Rectifiquen els mentats regidors i es presenta una proposta justificant el preu del senyor Jover demanant que es retirí aquest dictamen fins i tant la Comissió de Governació hagi fet el repartiment de les nou mil pessetes restants que per aquest concepte hi han consignades en pressupost.

Es reuneix la Comissió de Governació i aquesta acordà que adquirís el compromís d'anar a la distribució de les nou mil pessetes restants.

En vista d'això el senyor JOVER retirà la proposició i s'aprova el dictamen.

Gazeta d'Art

Galeria Dalmau

Exposició Mme. Sermaise Perillard

En la turbulència renovadora de les exposicions a les Galeries Dalmau, aquesta de Madame Sermaise Perillard és un repós. No pot pas ocultar el seu art la seva procedència femenina, no revelada certament en una indecisió o una estremada cura de procediment, sinó en quelcom que està per damunt d'això: en l'esport del delicat i en la dolçor que amara les seves totes.

L'art de Madame Sermaise Perillard no és encara arribat a maturitat, però és un art sincer i plaent. De les pintures exposades, les més interessants són aquelles bodegons on oil que combina la callitat de la porcellana i del vidre amb la vaguetat d'unes liles, d'unes roses, o d'unes glicines.

En la nova sala de Madame Sermaise Perillard hi ha una nota d'art personalíssima i uns tipicis en les que Madame Perillard sab arribar a una definitiva expressió del paisatge. Aquell ton verd del prat amb les arbrades violetes a fons i una pomera en flor destaquen victoriosament, és una troballa. La sensació de l'herba fresca i tova no's la podrà mai donar la pintura fins al punt amb que Madame Perillard ens fa transmetre el sentit-se del brodat. Els altres paisatges en la piceira no arriben a aquest, perquè essent més complicada en ells la combinació de tons, l'efecte que s'obté és inferior al que s'obindria amb la pintura. I nosaltres no oïem en funambulismes pictòrics.

Saló Goya

Exposició Inaugural

Al carrer del Duc de la Victoria s'ha inaugurat una nova sala d'exposicions. La decoració de la mateixa és sencilla i discreta.

Per a solemnitzar l'apertura del Saló s'ha organitzat una exposició col·lectiva, que i vé a ésser un recurs dels projectes artístics que en el mateix han de realitzar-se, no mereixen certament el Saló Goya les nostres simpaties.

En la nova sala s'hi ha acumulat lo més vulgar i banal de la nostra producció pictòrica. Els noms de sempre, i els assumptes de sempre i els desafortunats procediments de sempre. No hi manquen pas aquelles antigalles d'En Roman Ribera, ni aquells paisatges del «sanyó Baixerans», ni aquells quadres de flors de cara inevitables en tots els salons de mort gort. Per a jutjar de lo que és la exposició n'hi ha prou amb nomenar els expositors: Borrás Abella, Clotet, Ferrer, Feliu, Oller, Masiera, Mongrell, Mestre, Puig Peruch, i l'extraordinari Aureli Tolosa.

Al costat d'això hi ha coses més discretes: unes teles d'En Limona, una d'En Guardiola i un paisatge de l'Olliver, pintor a qui reconeixem mèrits indiscutibles i al qui sentim veure sempre menys ben acompanyat de lo que voldríem.

Una sola tela redimeix la exposició. És un interior de taberna mallorquina, d'En Rusiñol. Comparada amb lo demés que hi ha actualment al Saló Goya l'obra d'En Rusiñol és un chef d'oeuvre. I consti que la considerem com una de les coses més mediocres que ha produït En Santiago Rusiñol, en aquests darrers temps.

FLORIAN

AJUNTAMENT

La sessió d'ahir

A les sis i deu minuts va donar començ a la sessió baix la presidència de l'Alcalde senyor Marqués d'Olmedo.

Fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

DESPATX OFICIAL

En el figuren les següents comunicacions: Comunicació del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria en el que's traslladi l'acord donant gracies al Ajuntament per la cooperació per el mateix prestada per al millor èxit del «Campeonat de Catalunya de Rem» (Enterrat).

Ofici de la Secretaria sometent la probació de l'Ajuntament l'extracte dels acords per el mateix presos en el darrer mes de novembre. (Aprovat).

Informe de la Comissió d'Hiscenda fent constar sa conformitat a quel gasto de 50.000 pessetes per a reparació del Palau de Belles Arts s'apliqui al capítol primer, article tercer, partida vintena. (Aprovat).

Idem idem senyalant consignació per la quantitat de 200 pessetes per a contribuir als gastos del concert que organitza «El Eco de Catalunya» a benefici de ses escoles i que dedica a la Corporació municipal. (Aprovat).

Idem idem senyalant consignació per a la subvenció a la Fraternitat Republicana de Sant Joan d'Horta a fi de contribuir a augmentar la quantitat dels seus recursos en el festiu de la celebració dita entitat a benefici de les famílies necessitades. (Aprovat).

Idem idem senyalant consignació per la quantitat de 3.000 pessetes destinades a sufragar els gastos ocasionats per la visita de l'Orfeó de Graus. (Aprovat).

Ofici de l'Alcalde comunicant que la pòncia encarregada de la Instrucció de l'expedient relatiu a l'hospital d'infants desobediencia que per a la terminació de dit expedient consideri indispensable la designació de dos Arquitectes que dictaminin sobre els següents extrems: obres que en realitat s'han realitzat en dit edifici; cost ont en relació amb els preus corrents en el mercat en la fecha de sa construcció i en relació amb els preus unitaris a dits obres aplicats; si aquests darrers preus han sigut els corrents per a les obres similars en aquella época. Que dita pòncia ha indicat la conveniència de que la designació aludida recaiguis en facultats no municipals, a fi d'évitar violències. S'acorda facultar l'Alcalde per a la designació dels dos Arquitectes de referencia.

Idem idem donant compte de que per incomptabilitat i per defunció han resultat 8 vagants en la Junta municipal de Vocals Associats darrerament elegida. S'acorda declarar vagants dits llocs.

Sobre luns terrenys de la Companyia de M. S. A.

Acabat el despatx ordinari, el senyor DES-SY diu que s'ha publicat la sentència dictada pel tribunal suprem en mèrits del recurs de cassació interposat per la Companyia dels ferrocarrils de M. S. A. en incident de nul·litat d'actuacions promoguts per dita Companyia contra l'Ajuntament, en el judici promogut per l'Ajuntament contra dita Companyia reclamant-li més terrenys de la seva propietat que la Companyia utilitzava i que volia fer-se passar per seus.

La prova de que la Companyia no té raó la demostra la resolució del Tribunal en la qual es fa constar que la Companyia ha estat condemnada amb costes en primera i segona instancia, i en el fallo es determina al recurs de cassació interposat per la Companyia que s'imposen també totes les costes d'aquesta darrera instancia.

Protesta de que l'Ajuntament continui amb la seva passivitat afegint que no deu consentir-se que els interessos de la ciutat estiguin a mercé de la temeritat o mala fe d'una companyia.

Presenta si la referida sentència ha estat notificada a l'Ajuntament i pregar a l'Alcalde es passin els antecedents a la Comissió corresponent per a que s'estudi i proposi a l'Ajuntament, amb tota urgència, el que procedeixi, a fi de que la Companyia compleixi les obligacions que amb l'Ajuntament té contractes.

El senyor VILA MARIGÉS s'adhereix al prev del senyor Dessy i demana a més que es faci l'observació a l'Alcalde de que's reuneixi per tots els dies abans de la sessió la comissió especial que ha d'entendre en l'assumpte que malgrat els seus precs reiterats no ha lograt fer la reunió.

Diu que si no's reuneix dins d'aquests dies l'esmentada comissió en la vinenta sessió, plantejarà un debat sobre aquesta qüestió i l'objecte de justificar la seva actitud com a individu de la Comissió, puix ja val manifestar quan se'm va nomenar que dimissió en cas de que aquesta Comissió no hagués de resoldre amb urgència la missió que se li encarregava.

L'augment de son als empleats

El senyor ULLED pregunta a la presidència quin se farà efectiu el pagament dels dos rals d'augment de son als empleats municipals que districte d'un sou inferior a quatre pessetes diaris, en virtut d'una esmena aprovada en aquest sentit en la Junta de Vocals Associats.

El senyor BURRULL diu que aquest pagament ha estat degut a que la Comissió d'Ajuntament ha hagut d'agregar també a dit salari d'aquest benefici els obrers de dita Comissió.

El capellà de l'Asil del Parc

El senyor ROCHA pregunta el perquè la Comissió d'Asils ha sospès d'empleu i sou i ha fet marxar de l'asil on habitava, el capellà de l'asil del Parc.

El senyor FORTUNY diu que se l'ha destituït per faltes que ha comés.

El senyor ROCHA demana quines són aquestes faltes i protesta de que s'hagi marxat de l'asil al capellà.

El senyor FORTUNY diu que n'expedirà s'especificar aquestes faltes i es podrà discutir la decisió de la Comissió d'Asils.

Les parades d'automòbils

El senyor CALLEN formula una pregunta a la Comissió de Tracé Urbana en el sentit de que se li contesti si s'ha reunit i ha resit sobre dels abusos que cometen els que posseeixen parades d'automòbils en els preus dels viatges que fan.

El senyor Dessy es fa ressó d'aquesta pregunta dient que són intolerables els abusos que cometen als automobilistes.

El preu del gas a Sant Martí

El senyor VILA MARIGÉS pregunta que s'ha fet de la proposició que va presentar junt amb altres regidors fa dunes setmanes referent a que l'Ajuntament acordés fer abonar a les companyies de gas l'excedent de preu del fluid cobrat injustament als veïns de Sant Martí quan dits companyies varen anunciar l'augment del preu del gas.

Creu que ja ha arribat l'hora de que l'Ajuntament faci complir la disposició que va dictar el jutjat contra les companyies del gas.

El senyor ROVIRA diu que aquesta proposició va passar a la Comissió d'Enllumenat i que aquesta dictaminarà sobre la mateixa.

El senyor VILA MARIGÉS pregunta si la Comissió a què's refereix és la permanent o l'especial que's reuneix a cada setmana, perquè si ha passat a la primera no pensen que per ara porti dictamen al Consistori perquè durant el temps que fa que està constituïda, més de d'any, no ha sapigut resoldre el problema de la llum que perjudica a l'Ajuntament en més d'un milió de pessetes anuals.

Afoxeix el senyor Vila Marigés que si en la sessió vinenta no ve aquest dictamen plantejarà un debat sobre el que ocorre amb les proposicions que passen a la Comissió d'Enllumenat les quals no són mai discutides, semblant timent que quedin enterrades en els papers vells.

El senyor DESSY justifica l'actitud dels radicals en la Comissió d'Enllumenat en la qüestió del problema de l'enllumenat.

El senyor VILA MARIGÉS agraïx les manifestacions del senyor Dessy i diu que si l'Comissió d'Enllumenat no mostra més activitat amb aquests problemes hi haurà dret a posar al Consistori que se li doni un vot de censura.

El senyor ROVIRA diu que d'engeg que s'

LA SENYORA
Donya Maria Catuli i Vendrell
ha mort havent rebut els Sants Sacraments
(A. C. S.)

El seu afegit espòs, Joan Fabregat Massip; fills, Joan M.^a i Marta; pare, Marcel Catuli; cunyat, tios, cossins i demés parents, al for avinenta a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que vulguin tenir present a la flada en llurs oracions i que's serveixin acudir a la casa mortuòria, Rambla de Prat, 10, principal (G.), avui, dia 23, a dos quarts de quatre de la tarda, per acompanyar el cadavre a l'Església parroquial dels Josepets, i d'allí a la seva darrera estada Cementiri de Les Corts.

No's convida particularment

és president accidental de la Comissió d'Hisenda, es preocupa de tot.

Les valles de la Companyia de M. S. A.

El senyor BURRULL és quiixa de que la Companyia dels ferrocarrils de Madrid, Saragosa, Alcant, construeixi unes valles a la barriada de Sant Martí amb les quals s'allargui aquesta barriada de la ciutat i prosperi el projecte de la Companyia.

Demana a l'alcalde que s'ocupi de la qüestió puix creu que té mèdia d'impedir que's construïxin aquestes valles ja que per a pensar-les no deu la Companyia haver demanat permís.

Diu el senyor BURRULL que ja és hora que l'Ajuntament procedeixi amb energia contra les grans companyies que's burlen de tots els acords del Consistori.

La presència, senyor RIBA, ofereix interès-se de la qüestió.

Proposicions

Es presenten les següents proposicions:
Una sotscrita pels senyors Dessy, Llopis i Vila Marqués: que tinguin en compte la catàstrofe produïda pels darrers temporals a les poblacions de Sant Joan de Palamós i Palamós, que ha ocasionat que bon nombre de famílies quedaran sense llar i llengua a la indigència, es destini la quantitat de 1.000 pessetes per a ajudar-les a la superació iniciada per la premsa de Girona a l'objecte d'alliviar la situació de les famílies damnificades de que's fa mèrit. Passa a la Comissió de Governació.

Altres sotscrites pels senyors Rovira, Llanza i Jover: que's prorrogui per un més els concerts gremials. Aprobada.

Altres sotscrites pels senyors García Inglada, Dessy, Grifó, Polo, Pagés, Mesa i Ullé: que la Corporació municipal contribueixi amb 500 pessetes per a engrugar la quantitat que's recauda en la capta pública que organitzada per la Fraternitat Republicana i Joventut Radical de la Casa del Poble es celebren el vinent diumenge al matí a benefici de la modesta biblioteca de les plaques de Pedra i Somorrostro.

Assanats pels darrers temporals. Fou aprovada en segona votació nominal per haver resultat empat en la primera.

Altres sotscrites pels senyors Lasarta, Gardó i Callén: que l'Ajuntament indiqui els tipus de taxímetre que han de usar els cotxes automòbils, que s'establint una rigorosa inspecció de dits aparells, encomanada a les ofenes de la Inspecció Industrial i que aquestes inspeccions es verifiquin amb la freqüència que'l cas requereix. Passa a la Comissió d'Hisenda.

S'ajecia la sessió a les deu menys cinc minuts.

NOTICIES

AJUNTAMENT

El regidor senyor Figuerola ha presentat a l'alcalde als senyors Trullols, Salvà i Robes els quals han manifestat ésser abastadors de carn de xai quins li han exposat que mitjançant l'establiment de taules reguladores se comprorment a vendre dita classe de carn en tots els mercats, una rebuda de 25 cèntims respecte dels pous a que ara venen dit article.

L'alcalde els ha manifestat que en lo que correspon a llurs atribucions trobaran tota sort de facilitats per a aquelles mides que recondicionen en benefici del públic, i a tal fi ha ordenat que's concedeixi a dits senyors taules en els mercats d'aquesta capital al sol efecte de regular el preu de la carn de xai qual permís serà retirat en quant estigui completa dita finalitat.

—L'Unió d'Assentadors i Venedors al per major de fruites i hortalisses s'ha dirigit a la Comissió d'Hisenda sollicitant un pla per a l'aplicació del pagament dels augmentos acordats per l'Ajuntament en el vigent pressupost, relatiu a les 20.000 pessetes que han de proporcionar els Mercats.

—La Comissió de Festejos d'Interessa fer constar, com a prova de la cultura cívica de Barcelona, que durant les passades festes de Carnaval i la considerable aglomeració de viatjants i carruatges que circulaven per la via pública no hi ha que lamentar el més mínim accident ni menys desagradable que hagi deslucit les festes, de qual acció organitzadora és congruente, i felicita a quants han secundat amb zel les disposicions de la Comissió, especialment al Cap de Ceremonial i de la Guardia Urbana senyor Ribé i els seus auxiliars en aquestes festes senyors Aguilar, Pulgionach, Merino i Salami.

—En l'Ajuntament s'ha rebut un ofi de la Administració de l'Exercit de la guerra, aprovant el recurs interposat per aquest Ajuntament contra l'imposició del contribució per l'edifici de la Plaça de Santa Ana i carrer del Governador (Sant Cateu) destinat a Quartet de Bombers.

Així mateix s'ha rebut un altre ofi de la propia Administració comunicant a l'Ajuntament la resolució favorable al mateix posada en el recurs entaulat contra la disposició imposant contribució territorial per l'edifici situat a la Ronda de Sant Pau, número 40 destinat a serveis municipals.

—En virtut d'haver-se rebut la comunicació del Govern civil convocant a eleccions de diputats provincials per al dia 11 del pròxim mes de Març, la Junta Municipal del Cens, ha demanat a l'Ajuntament que's designi uns indisponibles per a dits serveis, a qual efecte la Comissió d'Estadística ho posarà en la pròxima sessió el dictamen corresponent a la pròpia sessió dels mateixos.

—El dia primer del pròxim mes de Març a les onze del matí es celebraran en la Tinentia d'Alcalde del Districte III, la subasta a la llana dels llocs de venda vacants, existents en el Mercat del Clot, amb subjecció al

cerro, Gely, Trif, Ventura, Frey, Nadal, No-guera, Bofarull, Ros i Ollar i altres nombroses personalitats, pertencents a l'Intel·lectualisme català.

La primera representació de «Jesús que torna» congrega sense cap dubte, a la sala de Novetats a lo més selecte de la bona societat barcelonina.

—En la vetllada del dissabte l'aplaudida companyia lírica l'Iliputana Guerra, que actua en el teatre de Novetats, adonés de representar l'òpera de Donizetti «Lucia di Lamermoor» interpretant l'obra de Mascagni en un acte «Cavalleria Rusticana».

Els petits artistes activen els assaigs de la gran òpera de Puccini «Tosca» que serà posada en escena el vinent diumenge.

MUSICALS

Hou's-aquí el programa del concert de guitarra que'l nostre distingit company en la promesa don Alfred Romea Catalina donarà demà dissabte, a les deu de la nit, a la Sala Mozart, Canuda, 31:

PRIMERA PART
Andante Mozart
Mazurca Tárrega
Preludi
Capritxo árabe

SEGONA PART
Minuet Sor
Estudio
Fantasia sobre un tema de Pachelbel
Llarg, tema, variacions, final

TERCERA PART
Andante Haydn
Serenata Mas
Màlaga Mas
Estudio Aguado

Com se veu el programa és molt escaient figurant en ell obres d'En Sor que fou tal vegada el millor guitarrista català i espanyol.

El pròxim diumenge, dia 25, se celebrará a Belles Arts un concert extraordinari per la Banda municipal dirigida pel mestre Lamote de Grignon. Aquest serà el darrer dels organitzats amb l'actual composició de la Banda, doncs dintre de breus dies començaràn les oposicions per a adaptar la Banda a la reorganització acordada per l'Ajuntament.

L'entrada a dit concert serà també per invitació i el programa és el següent:

ANUPIS OFICIALS

ACTIVIDAD S. A.—Es convoca als senyors accionistes per a celebrar junta general ordinària que tindrà lloc al dia 6 de març pròxim a les onze del matí en el domicili social, Cardener i Casillas, 10, primer, primera, en observancia a lo disposat de l'art. 13 dels estatuts de la expressada societat.

Barcelona, 23 febrer de 1917.—El Gerent, J. Fabrè.

Informació Telefónica i Telefónica

Servei especial d'EL POBLE CATALA

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

Les Corts

SENAT

Madrid, 22.—Presideix el senyor García Prieto i en el banc blau estan el quefe del Govern i els ministres de la Guerra i d'Hisenda.

S'entra en l'ordre del dia i es reanua la discussió del projecte de llei concedint autoritzacions al Govern.

La comissió retira l'article quint per a redactar-lo novament.

Es posa a discussió l'article sisé.

El ministre d'Hisenda recull manifestacions que feu el senyor Aliendelazcar respecte a la forma del contracte amb la Comissió Arrendatària de Tabacs referent al projecte de pròrroga del contracte amb la Tabacalera pendient en el Congrés.

Diu que s'ajunta als beneficis del Tresor el 46 per 100 de la venda de tabac a canvi d'aquella concessió.

Declara que'l Govern hauria desitjat que s'hagués aprovat dit projecte, quin aplaudeix suposa per a el Tresor una pèrdua de 500.000 pessetes anyals.

Al tractar de les autoritzacions diu que'l Govern es proposa arribar a una solució d'armonia amb la Tabacalera, quins interessos no pot desconèixer ni atropellar el Govern.

En quant al lliure cultiu del tabac diu que l'autorització que's demana no s'aplicarà immediatament, sinó d'un mode provisional, segons el resultat que dongui l'assaig.

Queda aprovat l'article sisé i també el seté després de retirar una esmena el senyor Rodríguez i altre el senyor Oliva i d'acceptar-se una del senyor Valles i Pujals.

El senyor RODRÍGUEZ demana la supressió de l'article octau que's refereix a la liquidació de dèutes a l'Estat pels Ajuntaments i a Diputacions.

El ministre d'Hisenda li contesta dient que's necessita l'autorització per a l'informació relativa a les Hisendes locals.

El senyor Abadell defensa una esmena demanant la supressió del quart apartat de dit article.

Es rebutjada l'esmena però després s'admet una altra del propi senyor Abadell.

El senyor BAS combatéix la totalitat de dit article.

Queda aprovat l'article octau.

Són rebutjats els articles addicionals proposats pels senyors Ugarte i Amblard.

Després d'ésser rebutjades varies esmenes queda aprovat l'article nové.

Se sospèn el debat i s'ajecia la sessió.

CONGRES

Madrid, 22.—Comença la sessió a les 3.35, presidint el senyor Villanueva i estant al banc blau el ministre de la Governació. La Cambra està desanimada.

El senyor SANTA CRUZ s'ocupa de la situació additiva de Castelló des de que a conseqüència del bloqueig es paralitza el tràfic marítim.

Demanda del Govern mides que auxilien a aquella província i demana que s'ampliï el pla per a que els agricultors puguin pagar la contribució.

Reproduïx després una proposició de llei per a que s'autoritzi a l'Ajuntament de Castelló per a vendre bens de «r.r.p.p.»

El ministre de la GOVERNACIÓ consigna la resolució del Govern de atendre amb auxilis a les diverses regions en que està plantejada la crisi del treball.

El baró de TERRATEIG s'adhereix al preg del senyor Santacruz referent a la crisi de Castelló.

Manifesta l'urgència que reclama alivii la afectiva situació que per allí s'atravessa.

El ministre de la GOVERNACIÓ li contesta.

El comte de COLOMBI diu que és greu la situació a Sevilla, on la guardia civil ha donat

Primera part. La flauta màgica, obertura, Mozart; Els Pirineus, esena dels Joach, Poldrini; Angli de la simfonia en do i Dejanite, selecció, Sant Saenz.

Segona part. La gruta de Fingal, obertura, Mendelssohn; Goyescas, Intermedi, Granados; Tàrraga, esena i dansa del foc, Morem; Ensis del Divendres Sant (Parsifal), Wagner; Rapsodia hongaresa, número 2, Liszt.

El pròxim diumenge la Banda de la Casa de Caritat dirigida pel conegut mestre Guilem, donarà un concert al teatre del Centre Catòlic d'Hospital de Llabregat, executant-se música de Llorent, Vives, Vilar, Vaquer, Balzoni i Guilem.

El pròxim diumenge la Banda de la Casa de Caritat dirigida pel conegut mestre Guilem, donarà un concert al teatre del Centre Catòlic d'Hospital de Llabregat, executant-se música de Llorent, Vives, Vilar, Vaquer, Balzoni i Guilem.

VARIA

La Junta Directiva del «Institut Català de les Arts del Llibre» ha quedat constituïda per al present any de la manera següent: President, don Joan Russell; Vice-president, don August H. Hoffer; Tresorer, don Rafael Torres; Comptador, don Alfons Roca Rabal; Secretari, don Francesc Mir; Vis-secretari, don Francesc Sintes; Vocals: senyors Albert Martín, Miquel Picas, Candi Ros, Marian Solano; Administrador-Secretari, don Rafel Coll i Remedios.

—CALSAT cosit a mà, per a cavaller, a 12.75; xarolina, la millor, a 19.75. LAS AMERICAS, JAUME I, 5. No us equivoqueu, enfront a la Caixa d'Estalvis.

—En època de malalties infeccioses n'hi ha metges recomanen beure l'aigua mineral natural: VICHY CATALA que surt del mantell a 60 graus de temperatura i està lliure dels microbis.

Se sospèn el debat i s'ajecia la sessió a les vuit i mitja.

Parla En Ruiz Jiménez

Madrid, 22.—En Ruiz Jiménez ha dit parlant als seus periodistes:

«Aquesta tarda al Congrés seguirà la discussió dels ferrocarrils secundaris. En quant s'aprobïn aquests, vindran les reformes militars.

Creo que avui acabarà la discussió de les autoritzacions. Demà dictaminarà la comissió mitja».

Un periodista ha preguntat: Es tencen les Corts?

A lo que ha contestat el ministre: —Per ara, no.

Digué després que'l detingut ahir a El Escorial per lo de Cartagena, fou posat a disposició del jutjat de Marina.

Concell al Palau. Parla amb En Romanones

El comte de Romanones parlant amb els periodistes, ha dit que s'havia celebrat Concell al Palau, havent versat sobre el problema internacional en primer terme. També s'ocuparen dels debats parlamentaris.

Un periodista preguntà: Es tracta del succe de Cartagena?

Això no té importàcia i les autoritats ja averiguaran el que hi hagi de punicle en tot això.

—I de la censura, no s'ha tractat? pretugué un altre periodista.

—No hem pensat mai en imposar la censura.

Un altre reporter insistí: Pux un ministre s'oposa a la censura.

—Es que no fou entès l'alcanc de les seves manifestacions.

De Governació

Madrid, 22.—El senyor Ruiz Jiménez, comitè de Romanones, Alca i Rodríguez i el president de la comissió de pressupostos per a buscar una fórmula que acabí aviat la discussió de l'article quint del projecte d'autoritzacions.

El senyor Rodríguez va dir que's trobava cansat i que's reunís lesin lo que volguéssin.

Sembla que seràn retirats els articles quint i sex de dit projecte per a redactar-los novament.

També va conferenciar amb els reunits el marqués de Cortina.

Ens manifestà després aquest senador que la fórmula acordada respecte al dictamen del Congrés suplantí el doble tribut respecte dels alcoholes i reduint l'urgència dels augmentos consignats al pressupost.

Després s'han reunit els quefes de minoria del Senat, segons sembla per a tractar també de la fórmula.

El marqués de Mocholes ha invitat als senadors que estan conformes amb ell per a demanar que no's tanquin les Corts sense aprovar el projecte de ferrocarrils secundaris.

A les quatre i mitja ha acabat la reunió de quefes de minoria.

Ens van dir que s'havia acordat retirar l'article quint fins deliberar novament amb els quefes de les minoria del Congrés.

Al sortir de la reunió el senyor Alba ens va dir que's reunís després limitat a canviar impressions i que havien acordat retirar l'article quint per a redactar-lo de nou.

Mr. Gerard

Madrid, 22.—Aquest matí, a les 9.55 ha arribat procedent de San Sebastián l'ex-embaiador nortamerica a Berlín, Mr. Gerard, junt amb la seva esposa i el personal de l'embaiada.

A l'estació l'esperava el subsecretari d'Estat i tot el personal de l'embaiada nortamerica a Madrid.

Extrangers detinguts

Madrid, 22.—La policia de Madrid ha detingut a dos extrangers als que se suposa implicats en l'aprovament d'uns subornos als nans a Cartagena.

Segons sembla, tractava d'ensenyar-se de Madrid, i s'ajecia que se'ls hi trobaren documents relacionats amb el motiu de la detenció.

Al voltant d'aquest assumpte, es diu que avans d'ahir arribà a Madrid, procedent de Cartagena, un subjecte vestit amb trajo de mecànic, encara que per ses modals semblava persona de posició.

La policia averiguà que s'hospedava en el Palace Hotel, on havia donat el nom de Guillem Piker Dofner.

Es diu que primer declarà ser nortamerica, però després afirmà ser alemany.

Els tres dies de Carnaval va permanecer a Madrid, rebent nombroses visites. Després, al veure que se'l vigilava, anuncià que sortia per a Lisboa, on s'hospedà a l'Hotel Reina Victoria, continuant vigilant fins que se'l va detinar.

A l'Esorial donà el nom de Guillem Hamilton.

Conduït a Madrid, quedà a la Direcció de Seguretat.

Tot això fou creure que l'esmentat subjecte estava en relació amb els aprovisionaments clandestins de gasolina a Cartagena.

El conflicte obrer. Càrgues. Detinguts. Situació angustiosa

Sevilla, 22.—S'exerceix vigilància sobre els obrers per por a que es repetixin els successos de dies anteriors.

Grups de dones recorregueren els carrers del centre de la població en actitud ablatada. La guardia civil donà varis càrgues per a dissoldre a les manifestants.

Foron detinguts set individus, un d'ells portuguès.

Pels carrers patrulla la guardia civil. S'han concentrat en aquesta capital 80 guardes civils de a peu i 16 de a cavall.

En les afors de la població patrullen forces del regiment de Alfons XII.

Gran nombre d'obers es troben sense treball. Urgent, remedia la situació, que es veraderament angustiosa.

A Bilbao.-Explosió en una fàbrica

Madrid, 22.—Un periòdic publica un telegrama de Bilbao dient que en la fàbrica de claus de Echevarrieta, quina producció s'enviava quasi en totalitat als neutralos de que començà la guerra, han explotat dues bombes, no resultant desgracies, però qu'en aquell moment no estaven els obrers en els tallers.

Es comenta molt aquest fet.

La «Gaceta»

Madrid, 22.—Publica les següents Reals ordres:

Disposant que el 20 de juny de tots els anys es constitueixi el tribunal per a l'examen d'ingrés en l'Escola Naval.

Prorrogant el plaq que expirava el dia 20 del corrent per a l'inscripció de cues de seda, a fi d'oplar a dos premis que ofereix la llei de protecció a la indústria sedera.

Es prorrogua el plaq que començà en cada província la incubació de llebrors del cue de seda.

LA GUERRA

Comunicats oficials

DE FRANÇA I BELGICA

Comunicat francès de les tres de la tarda

Paris, 22.—La nit transcorregué amb calma en casit tot el front.

L'artilleria francesa bombardejà i disposà un destacament alemany que surtia de Rothencourt (vora esquerra del Mos).

Comunicat oficial de les onze de la nit

Paris, 22.—Durant la tarda les patrulles alemanyes que intentaren penetrar a les línies franceses prop de Rodeport, al nord de Nieuport, foren dispersades per nostre foc.

Els alemanys sofriren series pèrdues.

Hi hagué violents lluites d'artilleria a la vora dreta del Mos, al sector de l'altura del Polveire.

Als demés sectors del front no's senyalen aconeximents d'importància.

D'ANGLATERRA

Poldin, 22.—El comunicat oficial anglès diu lo següent:

«Nostres tropes empergueren en la darrera nit algunes operacions en vora d'una part del front del Somme» ens apoderarem de part de les trinxeres enemigues al N. de Guedecourt i fèrem presoners a 21 soldats.

Nostres tropes penetraren en les trinxeres enemigues al S. d'Armentieres en un front de unes 150 fardes, arribant fins molt endins de les posicions enemigues i infligint series pèrdues a nostres adversaris; fèrem 44 presoners.

També ataquem les línies enemigues al est de l'Ipres en un front de 500 fardes i penetrarem en sr l'lnia d'apoi.

Els alemanys sofriren pèrdues i part de ses trinxeres i emplaçaments de llinxa-mines foren destruïts.

En aquesta operació fèrem 140 presoners, entre ells un oficial, essent les pèrdues per nostra part de molt poca importància.

El nombre de presoners que fèrem en les darreres hores, puja a 184.

Nostra artilleria es mostrà molt activa durant el dia al nord del Somme i en altres punts entre Armentieres i l'Ipres.

D'ITALIA

Coltano, 22.—El comunicat oficial italià comença lo següent:

A la plana d'Asiago, destacaments enemigues intentaren en la nit del dia 21 una incursió contra les nostres línies a la zona del mont Zelios essent rebutjats i disposats pocs moments després.

Durant el dia d'ahir grandiosa activitat de artilleria.

Un petit atac enemig a la zona de l'E. de Sober (Gorizia), fou rebutjat.

Alemanya té fam

Coltano, 22.—Un italià que després de treballar llargs anys en el ducat de Baden, conseguí arribar a sa patria, diu que l'assombrosa trobar a sa arribada tots els magatzems oberts i freqüentat pel públic i que la vida en dits dats presentava son aspecte normal.

Diversions públiques

Teatres

TEATRE CATALA ROMEA Com-panyia RICARD FUGA.—Aval, 5a dos quart de deu, EL ULTIMO BRAVO.

TEATRE TIVOLI

Aval, divendres, vermuth grandios de 30 cantins. A tres quarts de cinc. Primer, «Moros y cristianos». Segon, «Cuplet» per Blanquita. Tercer, «La maza de mulas». Nit, no hi ha funció.—Demà, dissapte, estreno, «El vals de los pájaros».

TEATRE DE NOVETATS

Marxà a Madrid el notable i popularíssim primer actor Ricard Güell, con companyia expressament per estrenar el teatre de la Sarquella una producció del insigne mestre Vives, avana de marxà i aprofitant estar lliure el teatre Novetats, donarà el propi espectacle, dia 25, tarda i nit en adreça a Barcelona interpretant entre altres coses «Seracén el Pintor», creació d'aquest insuperable actor; completaran el programa «L'ohengria», graciosíssima creació d'En Güell i «Molinos de viento», un dels millors èxits d'En Güell. Es despatxa a compaduria.

TEATRE DE NOVETATS

Companyia dramàtica d'època per l'èminent en la que hi pren part el primer actor **JUAN BORRAS** Inauguració de la temporada, dijous, primer de març, estrena del grandios drama en tres actes d'En Angel Guimerà.

Jesús que torna

Es despatxa a compaduria per les cinc primeres funcions.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia **ELENA JORDI** Aval, a dos quarts de 10, primer, SILENCI. Segon, LA BOCA DEL LLOP. Es despatxa a compaduria.

TEATRE APOL

Aval, divendres, descaus. Demà, dissapte, el grandios drama en 7 actes i 12 quadros, Los misterios de Barcelona

Concerts

Sala Mozart

Dissapte, 24 de Febrer, a les deu de la nit. **RECITAL DE GUITARRA** **ALFREDO ROMEA CATALINA** Localitat: Casa Dotesio, Portal de l'Angel, 1 i 3, i en la Sala Mozart.

Music-Halls

Eden Concert

Assalt, 12. Telèfon 3333. —Propietari En FRANCESC BUXO— Tots els dies, tarda i nit, espèctacles Concerts per notables artistes espanyols i estrangers. Avui, grandios èxit de la bella divette espanyola nova a Barcelona, **GALATEA**

FOLIES BERGERE

Telèfon 1.922. Mu. Extraordinari programa de varietats, compost per 60 artistes noves a Barcelona. Exit de la conchicista excèntrica Geni Pon i del notabilíssim duo còmic Les Hispanies. Concert. Aperití, a les set. A tres minuts souper tango.

Music-Hall POMPEIA

Temple de la Alegria. Telèfon, 2458.—Tots els dies, grans Concerts. Exit de les verdaderes PELICULES VIVENS, per eminen's artista. Entrada lliure. Butaques gratis.

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Còmic. Tots els dies, varietats, concert per 33 ho-mos artistes. **DIVERTIDES SARQUELES**

Moulin Rouge

Via Villà, 93 i 95. Telèfon, 4.348. Tots els dies, tarda i nit, grans concerts. Entrada lliure. Butaques gratis.

ROYAL ORQUESTA «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 104, davant Teatre Comtal i Grans Concerts tots els dies tarda i nit, per acompanyar: «Companyia de Varietés».

Gran Café Català

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mónica, 6. Demà, dijous, primer de Febrer, Gran Ball Mascaras. Saló ricament adornat. Batalla de serpentina i conteti.

Gran Imperi

Ronda Sant Pau 34. i 36. Telèfon, 4584. Tots els dies, tarda i nit, grans concerts.

MONTE CARLO

Assalt, 25. Telèfon 4.317. Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts.

Societat Patria Chica

Barbà 10. bis Tarda nit grans concerts.

Bosque PALERMO

Balmes, cantonada Arag. Balls i concerts, tarda i nit.

Ideal Room

Assalt, 10, Saló Rejo.

Gran Tabarin MORITZ

Sepúlveda, 18. Grans ball, tarda i nit.

MARUZA

Uaió, 12. Saló Tango.

Cafè AUSTRALIA

Ronda Sant Antoni. Billars. Gratuïts.

LA CIBOLA

Mendizabal, 11. Grans Con-certs i Balls, tarda i nit.

APOLO

Marqués del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

LA BOMBILLA

Sant Pau, 75. Grans Balls, tarda i nit.

Gran Café de Novetats

Societat Anònima Comercial. GRAN SALA DE BILLARS. Telèfon, 105.

Madrid-Concert

Marqués del Duero, 100. Grans Concerts.

La Suerte Loca

Estrella, 2. Grans Con-certs i Balls, tarda i nit.

La Bona Sombra

Ginjol, 3. Grans Concerts.

Aleazar Espanyol

Uaió, 7. Grans Concerts.

Music-Hall SEVILLA

Marqués Duero, 72. Grans Concerts.

Cafè HAIR

Car. cer. Ample, 17. Gran ball, tarda i nit.

Societat PAPITU

Marqués del Duero, 116. Grans ball, tarda i nit.

Restaurant EXCELSIOR

Rbla. del Centre 34. Balls japonesos.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui, divendres, tarda i nit, grandioses sessions de cine i varietats, di. d'acordeixements, doncs figuren en el programa els notab'es números: TOM MILLS, notabilíssim ciclista còmic, el rei de la rialla. AVELINA GARCIA (debut), aplaudida ballarina internacional. CAPITAN NAVARRO amb sa leia amestrada. Ovacions a la crida del couplet, la cianopel·lícula que tantes simpaties ha lograt **TINA DESMET** i èxit de la magistral pel·lícula, maravillosa creació HESPERIA. **PODER SOBERANO** PODER OBERANO es projectarà a les 5 de la tarda i a les 10 de la nit. **TINA DESMET**, treballarà a les 7 de la tarda i a les 12 de la nit. Es despatxen localitats numerades, seas augment de preu, per a tota la setmana, a les mateixes taquilles del cine, des de les onze del matí.—Telèfon, 514, A.

Varies

FRONTO COMTAD

Avui, tarda, a les quatre. Rojos: CECILIO I CARRERAS. Blaus: IRIGOYEN I VERGARA.

ANUNCIS BREUS

ELS Polvos «Martillo» són completament inofensius per a la salut. No disminueixen ni tallen la suor, però eviten i corregeixen el «mal olor» dels peus, aixelles, etc.

AMB els Polvos «Martillo» la suor es neutralitza, sense que disminueixi en res la transpiració de la pell.

EL «mal olor» de la suor s'evita posant dintre de cada sabata una pocs de Polvos «Martillo».

METGES i callistes recomanen els Polvos «Martillo».

UNA caps de Polvos «Martillo» dura tres mesos, i val 2 pessetes; per correu, 250 pessetes.

ELS Polvos «Martillo» estan de venda en les farmacies: Segalà, Andreu, Viladot, Vicens Ferrer, etc.

ELS Polvos «Martillo» estan preparats en el Laboratori farmacobiòtic Antoni Canals, Diputació, 139, Barcelona. Remitint segell 15 cèntims, rebra vostè mostra gratis.

ELS Polvos «Martillo» eviten les irritacions i escoriacions de la pell, produïdes per la suor.

DOCTOR M. Mer i Güell.—Metge tocòleg, Sant Domingo, 17, primer, (Gracia), de 1 a 2.

DOCTOR Masachs Roura.—Malalties nervioses i de l'estómac. S'ha traslladat a la Rambla del Centre, número 6, primer.

MAQUINES cosir. Ocasions veritat. Singer, Wertheim, etc. La casa que ven més barato. Reparacions econòmiques. Compra, venda i canvi. Ronda Sant Antoni, 21.

DISCS a 2 pessetes de 25 a 27 cèntims. Compra i canvi de Discs. Tallers, 16.

MAQUINES d'escriure.—40 i 50 per de economia. Francisco Atmella. Passeig de Gracia, 29. Telèfon 2526.

LITS daurats i esmaltats.—Al comptat i a plaços, més econòmics que ningú. «Camera Sevillana», Passeig de Gracia, número 101 (Rosselló).

ANILINES alemanyes de tots colors, per a totes indústries, venda al menor major «S. A. Vidal» passeig Sant Joan, 20 principal. Telèfon, 4.168.

MOBLES.—Gran liquidació de totes classes, objectes artístics, quadros, alfombres, etc. Arcs, 10.

EL 104.—Exposició permanent de mobles moderns de tots istils. Preus sumament econòmics. No comprar sense visitar a casa. Hospital, 104, Laporta i Roca. Telèfon: número 3.445.

MAQUINES d'escriure. Peces recombi Rovira. Reparacions, Lloguer, Cambis, Còpies.—Clarís, 6, Telèfon, 3.773.

EMPLATS.—Taquí-mecanògrafs, correspondència, comptabilitat, ambdós sexes, facilitat gratis «OFICINA MERCANTIL», Ronda Sant Antoni, 59.

A PLACOS.—Mobles de totes classes.—Carrer de Sant Pau, 54.

MAQUINES d'escriure de tots els sistemes.—J. Grases, Ronda Sant Pere, 19. Es una lleugeresa decidir-se a comprar màquines sense visitar les que, de totes marques, importu directament d'Amèrica. Treballs de còpies.

J. RIU.—Grans ocasions en màquines d'escriure. Ronda de Sant Antoni, 90, entresol, (junt a la Plaça Universitat). Telèfon A. 3131.

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de tots istils. Dibuixos originals i exclusius de la casa

Projectes i presupostos de moblatge i decoració de habitacions absolutament

GRATIS

Unica casa que garantitza els seus mobles, per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX: Canuda, 16

TELEFON 1278

No puede prescindir de este interesante libro

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(BAILLY-BAILLIERE-RIERA)

10 ptas. en toda España, franco de portes

Oficinas: Consejo de Ciento, 240-Barcelona

LA MUJER EN SU CASA

REVISTA MENSUAL DE

LABORES

ECONOMIA DOMESTICA Y MODAS

ES UNICA Y EXCLUSIVA EN ESPAÑA

Declarada útil para que pueda servir de texto en la enseñanza por R. O. de 16 de Febrero de 1905.

PÍDANSE PROSPECTOS

A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIERE

Calle de Balboa, núm. 21.—MADRID

EL FARO

127, Hospital, 127

Rebudes les novetats de tardor i hivern Grandios assortit

Trajos a mida de 25 a 100 pessetes

Gabans a mida de 35 a 100 pessetes

Robes confeccionades

Camiseria, Corbateria, Genres de punt, Berrets Gorres, etc.

Preu fixe Economia veritat

CICLES SANROMA
Els més ràpids i lleugers
Telèfon 1445
Balmes 63
BARCELONA

Nadal

MESTRE DE BALL DE SALÓ I DELS MÉS MODERNS
Unic que breument ensenya bé a ballar, encara que mal hag' ballat. Classes per a una persona sola o família. Lliçons especials per a senyorettes. Lliçons per a dependents. Carrer Cegos de la Boqueria, 2, entresol (junt al carrer de la Boqueria)

Aparells parlants

discs i rollos aplanats COMPRA, CANVI I LLOGUER NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona i cursal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

ESQUELES MORTUORIES
SEN'ADMETEN AN AQUESTA IM-
PREMTA, FINI A LES DUES DE
LA MATINADA

Unión Empresarios de pompas Fúnebres (s. A.) Servei municipalisat

En virtut de la vigència del règim municipal relacionat amb els serveis de Pompes Fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que per la prestació de dits serveis té establerts la seva Central, Oficinas, Sucursals i Estafetes en els següents punts:

Consell d'Administració i Direcció: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 3916. — Oficinas: Plaça Sta. Agna, 24, primer; telèfon 1480

Fàbrica i Tallers, carrer Campo Sagrado, núm. 24 -- Telèfon, 2.691

Districte 1. Sucursal, Santa Barbara, núm. 13	Telèfon, núm. 1.335	Districte 7. Sucursal, Canonge Pibernat	Telèfon, núm. 6.191
Districte 1. Estafeta, Wad-Ras, núm. 236	Telèfon, núm. 8.238	Districte 7. Estafeta, Campo Sagrado, núm. 56	Telèfon, núm. 3.191
Districte 2. Sucursal, Alta S. Pere, núm. 73	Telèfon, núm. 1.761	Districte 8. Sucursal, Torrent de la Olla; 133	Telèfon, núm. 7.757
Districte 3. Sucursal, Palla, núm. 8	Telèfon, núm. 919	Districte 8. Estafeta, Zaragoza; núm. 119 bis	Telèfon, núm. 7.809
Districte 4. Sucursal, Aragó, núm. 301	Telèfon, núm. 2.613	Districte 9. Sucursal, Sant Andreu, núm. 201	Telèfon, núm. 8.265
Districte 5. Sucursal, Sant Pau, núm. 72	Telèfon, núm. 1.917	Districte 9. Estafeta, Major, núm. 27 (Horta)	Telèfon, núm. 8.999
Districte 6. Sucursal, arribau, núm. 31	Telèfon, núm. 2.199	Districte 10. Sucursal; Clot; núm. 59	Telèfon, núm. 8.231

En tots els prerreacionats locals, serà el servei permanent, devant dirigir-se a qualsevol d'ells, be personal o telefònicament, els avisos de defuncions, per a la immediata prestació del servei. Al mateix temps, pregarà a les empreses que s'han establert a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc en sa implantació i desenvolupament o a règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subministrada qualsevol diligència. A l'efecte d'establir oficines especials en la Plaça Santa Agna, 24, primer telèfon 3916. NOTA: Tot ciutadà té dret, mitjançant certificat de pobresa extès pel Sr. Alcalde de Barri, a un enterro dels nomenats de Beneficència Municipal, completament gratuït. ALTRA: Així mateix pot optar per un enterro dels nomenats econòmics, compost de bagul, blanc o negre, cotxe fúnebre, despatx parroquial, jutjat, verificació i una berlina de quatre asientos d'acompanyament, per la cantitat de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.